

Verslag Bestuurdersconferentie, dd. 11-6-2008

Verslag bestuurdersconferentie 11 juni 2008 in de Passengerterminal over het bestuursakkoord, de drie doorbraakdossiers en het bestuurlijke stelsel

Opening

De BM opent en heet iedereen welkom.

Het gaat goed met de uitvoering van het Bestuursakkoord. Dit is de geest van waaruit we deze conferentie houden en van waaruit we ingaan op drie lastige dossiers en de ontwikkeling van het bestuurlijk stelsel.

Inleiding

De heer Adema leidt de conferentie in.

Sinds de instelling van de stadsdelen is er gaandeweg een cultuur ontstaan, die is gericht op het wegnemen van onnodige verschillen en het zoeken naar bindende krachten. Eén daarvan is het verbeteren van de kwaliteit en de bereidheid om van elkaar te leren. Een voorbeeld is het rapport van stad en stadsdelen "20+80 >100".

Stadsdelen willen verder werken aan de ontwikkeling van het stelsel: schaal, bestuurlijke drukte, correctiemechanismen, opdrachtgever-opdrachtnemerrelatie, beslissen bij meerderheid van stemmen in het portefeuillehoudersoverleg: aan deze punten wil men werken.

Stadsdelen vragen wél van de centrale stad om dat in gezamenlijkheid te doen en gezamenlijk aan een commissie bestaande uit stad, stadsdelen en externen een opdracht te geven om over ontwikkelingsmogelijkheden op deze punten te rapporteren.

Uitvoeringsagenda

De heer Boomgaardt licht de Uitvoeringsagenda toe.

Met het bestuurs- en bedrijfsvoeringsakkoord 2006-2010 hebben we onze samenwerking sterk geïntensiveerd, er zijn resultaten geboekt en we gaan elkaar aanspreken op kwaliteit. De uitvoering moet nog veel beter. De uitvoeringsagenda helpt daarbij. Hiermee nemen we steviger regie en we leggen verantwoording af: aan onszelf maar ook aan de burger. Die heeft daar recht op!

Het bestuursakkoord landt mét de uitvoeringsagenda en de opname in de planning- en controlcyclus in onze dagelijkse uitvoeringsprioriteiten.

De uitvoeringsagenda motiveert: door successen te delen, waarderen en inspireren we elkaar. De stad vraagt erom. De burger verdient het.

Laten we de krachten van beide – stad en stadsdelen - nog steviger bundelen op een wijze waarop ze beide maximaal tot hun recht komen: Samen op z'n sterkst!

Wmo

Mevrouw Thesingh en mevrouw Vos lichten, als bestuurlijk koppel, de stand van zaken bij de Wmo toe.

Aan de orde kwam:

- Dat er inhoudelijk gezamenlijk veel is bereikt bij de uitvoering van de Wmo en er nu een overeenkomst ligt tussen stad en stadsdelen over de uitvoering van de Wmo

- Dat er stevige discussies zijn gevoerd over de door de Raad voor de Stadsdeelfinanciën opgeworpen vraag naar de bevoegdhedenverdeling in de eindsituatie
- Dat geoordeeld is dat de ontwikkeling op dit moment nog niet zo ver is dat over de bevoegdhedenverdeling besloten kan worden
- Dat er nu geen onomkeerbare besluiten worden genomen
- Dat stevig verder gewerkt wordt aan een kwalitatief goede invoering, waarbij de loketten in de stadsdelen een cruciale rol spelen. Zorg en welzijn moeten beide dicht bij de burger geboden worden
- Dat de vraag naar de bevoegdhedenverdeling in de eindsituatie in 2011 tot helderheid kan komen.

Dienstverlening

De heer De Bood en de heer Herrema lichten, als bestuurlijk koppel, de stand van zaken bij Dienstverlening toe.

Aan de orde kwam:

- Dat een enorme kwaliteitssprong is gemaakt door gewoon te beginnen met Antwoord: nu is iedereen aangetakt
- Dat er nu een overeenkomst ligt tussen stad en stadsdelen over de dienstverlening
- Dat het nog een forse inspanning vergt om Antwoord te vervolmaken
- Dat nu ook de Burger Service Code is vastgesteld door alle stadsdelen en dat ook dat nog een forse inspanning vergt om goed uit te voeren
- Dat er een gezamenlijke visie is op Dienstverlening (Amsterdam=1), met een gedeeld beeld welke service op welke schaal het best kan worden aangeboden
- Dat de huidige dienstverlening te veel lagen kent en een laag minder de voorkeur heeft (van 5 naar 4)
- Dat in het nieuwe concept een beter product voor minder geld kan worden geleverd en dat er dus geld bespaard wordt
- Dat de stadswinkels een aantrekkelijk concept zijn
- Dat de centrale stad de correctiemechanismen beter kan inzetten.

Toezicht en handhaving

De heer Adema en de heer Cohen lichten, als bestuurlijk koppel, de stand van zaken bij Toezicht en handhaving toe.

- Dat het te betreuren is dat er op dit domein nog geen overeenstemming is bereikt
- Dat stadsdelen en centrale stad het op een groot aantal uitgangspunten eens zijn; er echter nog geen doorwrochte analyse is beschikbaar is.
- Dat er voor 1 oktober door centrale stad en stadsdelen een gedeelde analyse van problemen, taken en activiteiten voor toezicht en handhaving in de openbare ruimte, met daar aan gekoppeld capaciteitsverdeling centraal en decentraal wordt gemaakt.
- Op basis van deze analyse zal 1 oktober een besluit worden genomen over de verdeling van de toezichttaken tussen de centrale stad en de stadsdelen.

5 De kracht van het geheel

De heer Verburg brengt naar voren:

- Stadsdelen willen sterke bondgenoot zijn. Urgentie is groot om naar bestuurlijk stelsel te kijken. Drie redenen: meer democratie, meer realisatiekracht, meer regie.
- Stadsdelen stellen zich volwassen op, willen de Wmo aankunnen, willen niet alles ook per sé zelf uitvoeren, zetten zich in voor 20+80>100, willen experimenteren met onorthodoxe oplossingen zo mogelijk met behulp van private partijen.
- Schrikt wat terug voor de Shared Service Centre's, want wil niet terug naar de gedwongen winkelnering.

De heer Jaensch brengt naar voren:

- Oproep om tot gezamenlijke visie te komen, waaraan stadsdeelplannen ondergeschikt zijn en waaraan de centrale stad zich ook houdt.
- Oproep om komende periode als stad en stadsdelen gezamenlijk thema's te inventariseren voor een dergelijke visie in de komende periode.
- Vraagt aan de heer Herrema hoe hij denkt de stadsdelen hierbij te betrekken.

De heer Herrema brengt naar voren:

- Dat hij als oud-stadsdeelbestuurder zeker oog heeft voor de inbreng van de stadsdelen, maar dat hij ook wil bezien of erin het bestuurlijk stelsel ontwikkelingen zijn gesloten waardoor het algemeen stedelijk belang onvoldoende uit de verf kan komen.
- Dat de centrale stad zich meer extern moet oriënteren (Den Haag, Europa) en misschien wat minder intern.
- Dat stad en stadsdelen zakelijker met elkaar om moeten gaan en de correctiemechanismen beter kunnen toepassen.
- Dat de samenwerkingscultuur verder kan verbeteren.

De heer Camps brengt naar voren:

- Dat er een collectieve onmacht is: wie gaat waar over? De eenheid van Amsterdam is een gegeven. Als je daar niets mee doet, wordt deze tot een last. Hoe zorg je dat je verworvenheden stelsel vasthoudt, maar deze ook toerust op de huidige tijd?
- Dat men niet moet vluchten in de vorm, dat betekent alleen maar uitstel. De urgentie van de dossiers verdraagt zich niet tot uitstel. Noodzaak om de nadelen steeds met open vizier tegemoet te treden en te dempen. Je kunt het niet allemaal eens worden. Binnen aanvaardbare normen eruit proberen te komen.
- Accepteer dat er bij een bepaalde organisatorische schaal een neutraliteit in de organisatorische vraagstukken zit. De naam 'doorbraakdossiers' is intrigerend: waar moest doorheen worden gebroken? Voor zo ver dat niet is gelukt is dat ook te wijten aan de huidige discussie over de ontwikkeling van het bestuurlijke stelsel
- 'Het ligt voor jullie voeten, jullie moeten wel bukken om het op te rapen'.

Korte discussie:

- Organisatorische en financiële consequenties van fusies zijn groot zo bleek uit voorgaande fusies; belangrijk is dat stadsdelen (meer) van elkaar leren en efficiënter werken
- Sommige stadsdelen uiten hun ongenoegen over de gang van zaken bij Toezicht en handhaving.

6 Terugkoppeling uit discussiegroepen

- We hebben een bindende visie van B&W nodig voor de komende 20 jaar, die zich richt op de volle breedte van de stad, die een sterke uitstraling heeft naar buiten en die tot stand komt in overleg met stadsdelen, regio en andere partijen
- Stad en stadsdelen moeten zich vervolgens aan die visie houden, daarbij kunnen correctiemechanismen beter worden benut
- Integratie, inburgering en armoede toevoegen aan bestuursakkoord
- Sterke stadsdelen zijn in het belang van de burger
- Stedelijke diensten moeten ondersteunend zijn voor stad én stadsdelen;
- Betrek ook de centrale stad en de diensten in de stelseldiscussie; die moeten kritisch worden bezien
- Schaaldiscussie moet vanuit de organisatie worden bezien; het is een afgeleide
- Er is verschil van mening over de urgentie van de stelseldiscussie
- De meerderheid wil in 2010 klaar zijn
- De taken- en bevoegdhedenverdeling moet duidelijker
- Wees eerlijk in benoemen van knelpunten
- Ga eens kijken in andere steden waar het sociaal domein wél goed loopt
- We mogen trots zijn op wat er al is bereikt met het bestuursakkoord

7 Conclusies

- De heer Adema stelt voor om als stad en stadsdelen een gezamenlijke bestuurlijke commissie in te stellen van stad, stadsdelen en externen, die kijkt naar: schaalgrootte en mogelijke indelingen van de stadsdelen, taken- en bevoegdhedenverdeling, opdrachtgever- en opdrachtnemersrelaties, hoe diensten beter voor stadsdelen kunnen werken, gemeenschappelijke diensten, correctiemechanismen, aantal volksvertegenwoordigers en bestuurders, de positie van de deelraden en de democratische legitimatie, gemeenschappelijke basispakketten in relatie tot de deelraden, samenwerkingscultuur en regionale context.

De heer Cohen concludeert:

- Overwegend is dat we echt iets moeten doen aan ons bestuurlijk stelsel en aan de discrepantie tussen de schaal en de taken en organisatie
- Dat we de kracht van de stad moeten benutten
- Dat we in elk geval de 80% uniform moeten gaan doen en dat de stadsdelen de 20% naar eigen inzicht kunnen doen
- Dat we de vanwege de urgentie van de problematiek besluiten niet kunnen uitstellen tot na 2010.
- Een commissie gaat de al genoemde punten verder uitwerken.